HỘI HƯỚNG-ĐẠO VIỆT-NAM

BƯỚC ĐƯỜNG ĐẦU

1971

Hội Hướng Đạo Việt Nam thành thật cám ơn Trưởng ĐỖ VĂN NINH đã soạn và tặng không bản quyền cho Hội.

ĐỖ VĂN NINH

BƯỚC ĐƯỜNG ĐẦU

HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
1971

TẬP SÁCH NÀY CỦA

Địa chỉ :

Đoàn : *Đội :*

Đạo :

— *Ngày vào đoàn :* . . . .

— *Ngày tuyên hứa :* . . . .

tại : . . . .

— *Đi trại HĐ lần thứ nhất ngày.* . . . .

tại : . . . .

CÁC GHI CHÚ KHÁC HAY LƯU BÚT KỶ NIỆM

GỞI NGƯỜI EM NHỎ MUỐN TRỞ THÀNH HƯỚNG ĐẠO SINH

Sách này riêng tặng em, vì em có ý định gia nhập Phong trào Hướng Đạo.

Phong trào sẽ dẫn em đến đâu ?

Đến chỗ trở thành một con người xứng đáng, một công dân hữu ích cho gia đình và xứ sở.

Vậy em có muốn đi theo đường lối ấy không ?

Nếu em là một thiếu niên ưa hoạt động, thích vui chơi một cách bổ ích và muốn sau này trở thành một người hữu ích, em hãy hăng hái gia nhập Cuộc Chơi Hướng Đạo, một cuộc chơi vừa đầy hứng thú vừa giúp em trở nên người.

Phần I

HƯỚNG ĐẠO SINH LÀ AI ?
HIỂU BIẾT PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO
TINH THẦN HƯỚNG ĐẠO

HƯỚNG ĐẠO SINH LÀ AI ?

Hai chữ « hướng đạo » nghĩa là « dẫn đường ». Như vậy Hướng đạo sinh là người dẫn đường.

Trong Quân đội, người « hướng đạo » là những quân nhân ưu tú, có óc thông minh và lòng dũng cảm được đặc biệt tuyển chọn để đi tiên phong, thám sát tình hình địch quân rồi về báo cáo cho vị chỉ huy.

Nhưng cũng có những người « hướng đạo » trong thời bình nữa. Họ không nhất thiết phải là quân nhân. Họ là những người có đủ khả năng để đi tiên phong và hướng dẫn người khác. Họ là những nhà thám hiểm, những người mở đường, khai phá đất đai mới ; họ là các nhà bác học và các nhà vạn vật học băng rừng vượt núi để tìm tòi và khám phá bí mật của thiên nhiên, của địa cầu.

Trước hết họ phải biết cách sống tại nơi rừng sâu núi thẳm ; biết tự tìm lấy đường đi ở bất cứ nơi nào, trong rừng rậm hay giữa biển khơi; tìm hiểu

được ý nghĩa của bất cứ một dấu vết nào, dù thật nhỏ, và biết tự săn sóc sức khỏe của mình.

Họ phải cường tráng và có đầy nghị lực để sẵn sàng đối phó với mọi bất trắc hay để giúp người khác. Họ biết tự chủ và không quản ngại hy sinh tánh mạng để cứu trợ tha nhân, để phụng sự Quốc gia và thực hiện lý tương của mình. Họ khắc phục được tính vị kỷ, không đài các, không ham danh lợi và luôn luôn nghĩ đến bổn phận : làm tròn sứ mạng cao cả mà họ đang lãnh nhận. Tất cả những công việc họ làm không phải để mưu cầu lợi icn cho bản thân, nhưng để thi hành bổn phận của một công dân đối với quốc gia, dân tộc, đối với tiền nhân và đối với chính lương tâm mình.

Đấy mới thực là những người xứng đáng, những người « hướng đạo ».

Tổ tiên ta xưa kia đã từng trèo đèo lội suối, vượt núi băng ngàn, để đưa dân tộc đến định cư trên những vùng đất phì nhiêu mà ngày nay chúng ta đang cư ngụ. Lần mở trang Sử Việt, chúng ta được biết bao gương anh dũng, bao nỗi thống khổ, bao hy sinh cao cả, bao vinh quang rực rỡ của các vị tiền nhân dựng nước và mở nước. Tất cả những công nghiệp ví đại ấy ngày nay vẫn còn tồn tại và chói lọi trước mắt ta.

Bởi vậy, trong thời bình cũng như thời chiến, quốc gia chúng ta rất tự hào với những người « hướng đạo » của mình, cả nam lẫn nữ.

HIỂU BIẾT PHONG TRÀO HƯỚNG ĐẠO

Em đừng tưởng mình hãy còn nhỏ quá chưa thể giúp ích được gì, trái lại em có thể tập giúp ích ngay từ bây giờ và sửa soạn để giúp ích về sau.

Em có biêt chuyện các cậu bé Hướng Đạo Sinh thành « MA-PHƠ-KINH » không ?

Ma-Phơ-Kinh (Mafeking) là 1 thị trấn nhỏ ở miền Nam Phi Châu thuộc Anh.

Vào năm 1889 thị trân này bị quân địch bao vây. Lúc đó vị Tổng trấn là Huân tước Xê-Xin (Robert Cecil) nhận thấy rằng số người lớn và mạnh khỏe đều đã phải tới phục vụ tại các công sự phòng thủ, bởi vậy số nhân viên để thực hiện các công vụ khác ngày càng thiếu hụt. Ông liền đưa ra ý kiến tập hợp các thiếu niên thành một đoàn thể gọi là « Thiếu Sinh Quân », cho vận đồng phục và đem huấn luyện cấp tốc. Chẳng bao lâu các thiếu niên ấy đã trở thành một đoàn quân hữu ích, hoàn thành được những nhiệm vụ phụ thuộc như : liên lạc, tải thương, đưa thư, trinh sát v.v... những nhiệm vụ mà trước kia đều do người lớn đảm đương.

Lúc bây giờ Baden Powell vị sáng lập Phong trao HĐ, còn là Trung tá và giữ chức tham mưu trưởng lực lượng bố phòng của thị trấn này. Ông nhận thấy hầu hết các thiếu niên trên đây đều tráng kiện, tháo vát và rất can đảm, đó là nhờ ở nếp sống tự lập và gần thiên nhiên.

Khi trở về cố hương, Baden Powell được vinh thăng Thiếu Tướng nhưng ông rất buồn lòng trước đám thanh thiếu niên nước Anh : vì có một đời sống quá dễ dãi và hoàn toàn lệ thuộc vào gia đình, nên họ trở thành những kẻ lười biếng, ươn hèn, ỷ lại, và không đủ nghị lực để chịu đựng khổ cực. Ông liền nhớ đến kinh nghiệm của Huân tước Xê-Xin, và lập tức bắt tay vào việc nghiên cứu một phương thức có thể biến đổi được tình trạng bi đát ấy.

Trước hết ông giúp việc tổ chức và huấn luyện các đoàn Thiếu Sinh Quân của Anh Quốc.

Tới năm 1907, Baden Powell lập ra Phong trào Hướng Đạo nhằm mục đích cung cấp một phương pháp huấn luyện bổ túc cho nền giáo dục hãy còn nhiều thiếu sót và không mấy hiệu nghiệm của gia đình và học đường.

Mấy năm sau, nhận thấy phong trào của ông vừa khai sáng chẳng những đã được nước Anh hoan nghênh mà còn lan tràn sang các quốc gia khác, Baden Powell liền xin giải ngũ để có đủ thời giờ săn sóc phong trào Hướng Đạo một cách tích cực hơn.

Do đấy Baden Powell đã trở thành vị thủ lãnh khả kính của tất cả các Hướng đạo sinh trên thế giới. Các Hướng đạo sinh gọi ông một cách thân mật là BiPi (bằng hai chữ đầu B.P., trong tên ông).

TINH THẦN HƯỚNG ĐẠO TRONG NẾP SỐNG CỔ TRUYỀN ĐÔNG PHƯƠNG

Có bao giờ các em mơ tưởng đến các Tráng sỹ của nước ta thời xưa không?

Một thanh gươm, một ngựa, người Tráng sỹ lên đường... Chàng ra đi để giúp dân giúp nước mà không hẹn ngày về, làm việc nghĩa không màng khen thưởng, không muốn ai biết đến danh tánh mình và sẵn sàng chết vì đại nghĩa với một nụ cười trên môi.

Tráng sỹ đặt danh dự trên hết, không thất tín với ai cũng như không bao giờ làm điều bất chính, thà chết vinh còn hơn sống nhục, lúc nào cũng sẵn sàng tranh đấu cho chính nghĩa, cho Tổ quốc và cho danh dự của chính mình nữa. Bạn đường của Tráng sỹ là một nhóm dũng sỹ (cũng như một đội Hướng đạo có một đội trưởng và các đội sinh), cùng chung một lý tưởng, một lòng trung tín với nhau cùng chia sẻ vui buồn sướng khổ. Họ cẩn thận giữ gìn thân thể và tâm hồn, sẵn sàng hoạt động để thực hiện lý tưởng. Họ giúp đỡ và đặc biệt cư xử rất nhã nhặn đối với mọi người, rất lịch sự đối với phụ nữ, thương yêu trẻ thơ và kính trọng người già, săn sóc người bệnh tật.

Về sau, khi đã lập gia đình, họ dạy cho con cái biết võ nghệ, có tinh thần tự cường và hào hiệp

chăm đọc sách đạo lý. Họ rèn luyện cho chúng những đức tính căn bản để làm người :

HIẾU — ĐỄ — TRUNG — TÍN
LỄ — NGHĨA — LIÊM — SỈ.

Khi người con đến tuổi trưởng thành, người cha trao cho con một thanh gươm ; đôi khi còn lấy chàm thích lên cánh tay hay bả vai những sứ mạng mà người con sẽ phải thực hiện. Sau vài lời khuyên nhủ cuối cùng, người con thành kính bái nhận và ghi tâm lời chỉ huấn.

Thế rồi chàng lên đường với một thanh gươm và vài quyển sách quý. Chàng đã trở thành tráng sỹ, nối chí cha mình, và bắt đầu một cuộc sống phiêu lưu, nghĩa hiệp...

Có những Tráng sỹ bậc thầy, khi trở về già thường mở trường dạy học, nhận một số thanh thiếu niên làm môn đệ. Trường học đây là một khu đạo viện thiết lập tại một nơi biệt lập, nhất là trên núi... Các đệ tử xin « nhập môn » rồi ở đó để học hỏi những đức tính của thầy, để rèn luyện võ nghệ nghiên cứu binh thư, đọc sách thánh hiền và tập làm quen với những công việc nặng nhọc để có thể sống tự lập.

Ngày mà một đệ tử đã tỏ ra xứng đáng và sư phụ xét thấy chàng đã có đủ khả năng giúp đời, giúp dân, giúp nước chàng sẽ được phép « hạ sơn » để « Hành Hiệp ».

Trước đông đủ bạn đồng môn, chàng thanh niên quỳ tạ trước mặt thầy và trước bàn thờ các vị tổ sư để tuyên thệ sẽ mãi mãi giữ mình cho xứng đáng, và giữ danh dự cho môn phái. Sau đó, sư phụ ban cho chàng một thanh bảo kiếm...

Sau lễ Hạ Sơn chàng trở nên Tráng Sỹ (hay Hiệp Sỹ), và cũng kể từ ngày ấy bắt đầu sống một đời sống phiêu lưu vô định. Đến đâu chàng cũng để lại ít nhiều kỷ niệm do những hành vi cao đẹp của một hiệp sỹ vô danh. Chàng cứ sống như vậy cho đến ngày Tổ quốc cần tới cánh tay của Chàng để bảo vệ bờ cõi, và gìn giữ non sông.

Việt sử còn ghi lại biết bao chiến công oanh liệt của Trần Quốc Toản, đức hy sinh cao cả của Lê Lai, lòng vị nghĩa của Lê Phán Quan và những gương hào hiệp của các Tráng sỹ vô danh đã hy sinh thân mình cho lý tưởng.

Hỡi các Hướng đạo sinh, các em sẽ làm gì hơn là noi gương các Tráng sỹ của dân tộc Việt !

Phần II

- *ĐỂ TRỞ THÀNH MỘT HƯỚNG ĐẠO SINH*
- *CHUẨN BỊ TUYÊN HỨA*
- *CHÂM NGÔN VÀ LUẬT HƯỚNG ĐẠO*
- *LỜI HỨA HƯỚNG ĐẠO*
- *Ý NGHĨA, LỜI CHÀO VÀ HUY HIỆU*

ĐỂ TRỞ THÀNH MỘT HƯỚNG ĐẠO SINH

Muốn trở thành một Hướng Đạo Sinh, em phải biết những điều sau đây :

— Khi đã được 11 tuổi. Em cùng với phụ huynh tìm đến một thiếu đoàn hoạt động gần nơi em ở xin gia nhập.

Nếu đoàn còn chỗ Đoàn Trưởng sẽ nhận em và cho em vào một đội cùng chỉ dẫn các điều cần thiết về thể lệ nhập hội. Trong phong trào Hướng Đạo, chúng ta gọi đội là một nhóm gồm chừng 7, 8 Hướng Đạo Sinh, đồng tuổi đồng lứa, do một anh điều khiển gọi là đội trưởng và có anh phó giúp việc. Hai, ba hay bốn đội hợp lại thành đoàn.

Khi mới gia nhập, em chỉ là một đoàn, sinh mới một thiếu sinh chưa quen với đời sống Hướng đạo, hẳn còn bỡ ngỡ như một người xa lạ đứng trước ngã ba đường. Em được tham dự các buổi họp đội và đoàn và lẽ dĩ nhiên em phải đi tập họp cho đều. Nhờ

vậy mà em quen dần với các Trưởng, với các đoàn khác và nhất là với nếp sống đặc biệt của phong trào Hướng đạo.

Em sẽ học lối chào riêng biệt của Hướng Đạo cũng như tiếng kêu riêng của đội em. Mỗi đội đều mang tên một con vật tượng trưng cho đức tính hay châm ngôn mà đội muốn đạt được. Mỗi đội sinh đều phải biết tiếng kêu của con vật tượng trưng cho đội mình để có thể thông báo hay liên lạc với anh em khác trong đội, nhất là trong những lúc đi ẩn núp hay hoạt động trong đêm tối. Không một ai ngoài đội được xử dụng tiếng kêu của đội khác. Đây là vấn đề thành tín mà thành tín là tinh hoa của Luật Hướng Đạo vậy.

Như vậy em sẽ có thể là một đội sinh đội Báo, Cò, Gà, Hổ, Nai hay Trâu v.v... nhưng em sẽ không bao giờ là đội sinh đội Khỉ. Nếu em đã từng là một Sói Con em đã hiểu tại sao rồi.

Một đàn khỉ không bao giờ có kỷ luật, hay lộn xộn vô ích và luôn luôn thay đổi ý kiến ; do đó đội sinh đội khỉ sẽ chẳng bao giờ đoạt được một chuyên hiệu cũng như không thể thắng nổi ai trong các cuộc chơi.

Nhờ tham gia hoạt động đều đặn trong đoàn, chẳng bao lâu các Trưởng đã có thể nhận thấy rằng em là một người bạn tốt, một người đã cố gắng và cương quyết muốn trở thành Hướng Đạo Sinh.

Đoàn Trưởng sẽ cho phép em đeo khăn quàng của đoàn. Em sửa soạn để thành một Hướng Đạo Tân Sinh và sẽ được phép tuyên hứa Hướng Đạo.

ĐỒNG PHỤC HƯỚNG ĐẠO

Đồng phục Hướng Đạo không phải là một bộ y phục dùng để trưng diện; nhưng em sẽ nhận thấy nó rất tiện dụng cho đời sống ngoài trời.

— Chiếc mũ rộng vành để che mưa che nắng!

— Chiếc khăn quàng gập chéo, đầu nhọn ở chính giữa lưng, được dùng để phân biệt đoàn nọ với đoàn kia nhờ những nền và viền riêng biệt. Vì danh dự của đoàn nên khi mang khăn quàng, em phải giữ gìn cho luôn sạch sẽ và không nhầu nát. Hai đầu kia được giữ ở trước ngực bằng một chiếc khâu (vòng) làm bằng kim khí, da, tre, mây, gỗ v.v..., tùy theo sự lựa chọn của đoàn hay của từng đội, nhưng nên tránh đồ nhọn, sắc. Chiếc khăn quàng ấy có thể được dùng vào rất nhiều việc hữu ích như: băng bó, làm cáng, làm thang dây v.v...

— Chiếc áo sơ-mi cut tay, cổ hở, hai túi có nắp, hai ống tay rộng rãi để cho khỏi vướng víu và thoáng mát.

Tuy nhiên bộ đồng phục của em cũng hãy còn thiếu sót nếu chưa có cái gậy. Đó là một khúc cây hay tre, thẳng và chắc chắn, dài 1 th. 60, đường kính từ 3 đến 4 phân, có thể đánh dấu từng 10 phân một

Huy hiệu kim khí
Băng đoàn
Khăn quàng màu đoàn
Huy hiệu đạo
Tua đỏ
Băng HƯỚNG ĐẠO VIỆT NAM
Đẳng hiệu
Hoa huệ thêu
Chuyên hiệu
Áo màu kaki
Băng đội trưởng
Bí tất (vớ) kaki
Giày nâu hay đen

để đo. Chiếc gậy nầy rất tiện lợi trong nhiều công việc như : làm cáng, cầu, cột cờ, dựng lều, đo lường và để chống trả với thú dữ hoặc để vượt qua một chướng ngại vật. Trong đời Hướng Đạo Sinh em sẽ có lần nhận thấy rằng thiếu nó em sẽ hối tiếc.

CHUẨN BỊ ĐỂ TUYÊN HỨA

Trong những trang sau này là những điều em cần phải biết trước khi tuyên Lời Hứa để trở thành một Hướng Đạo Tân Sinh.

Nhưng em đừng tưởng rằng em sẽ phải học thuộc lòng những điều ấy như một bài thơ. Cũng như em đã học cửu chương, không phải là thuộc lòng, nhưng cốt là để dùng làm toán. Vậy em cần phải hiểu biết hết những điều trong tập này để đem ra thực hành.

Đoàn trưởng sẽ bảo em phải thuộc Châm ngôn, Lời Hứa, Luật, tiếng gọi Hướng Đạo, Hội Ca v.v.... Đấy là những điều cần thiết và có ý nghĩa, em không nên tự ý thêm bớt. Còn những điều khác thì em không phải lo sẽ bị sát hạch như trong kỳ thi ở trường. Trong khi em chơi với các anh em khác, các Trưởng của em sẽ nhận xét xem em (có thể vô tình) đã qua được các môn ấy chưa, sẽ quan sát mức hiểu biết của em qua những hoạt động Hướng Đạo và cả đến đời sống hàng ngày của em nữa. Các Trưởng và các bạn hữu của em sẽ quan sát xem

thử có thề tin được rằng em đã biết cách ăn mặc cho hẳn hoi, biết tháo vát khéo tay, giúp ích và thẳng thắn.

Không những em sẽ có thề trả lời về những điều phải làm trong trường hợp này hay trong trường hợp khác mà còn có thề thực hành được những việc ấy nữa.

Bằng việc làm, em sẽ giúp ích cho đội và nêu cao danh dự đội, và như vậy các anh em khác sẽ sớm nhận thấy em là *một người đáng tin cậy.*

Rồi đến một ngày nào đó, Đoàn trưởng của em nói với em : « Bây giờ em đã có thề Tuyên Lời Hứa Hướng Đạo nếu em muốn ! ».

Ngày đó em sẽ phải tự xét mình một cách thận trọng hơn đề xem đã có thề và thật xứng đáng tuyên Lời Hứa Hướng Đạo chưa.

Được Đoàn trương khen ngợi và chấp nhận cho tuyên hứa thì thực đã là quý hóa lắm rồi, nhưng vẫn chưa đủ. Chỉ có em mới có thề tự xét mình đã có ý chí vững bền, muốn tuân theo Luật Hướng Đạo hay không, vì chính em sẽ phải tự lấy danh dự mà hứa, chứ không phải người nào khác sẽ hứa hộ em đâu.

Em nên nhớ kỹ câu này : Nếu em *không* muốn, không một ai khác có quyền buộc em phải tuyên Lời Hứa Hướng Đạo.

CHÂM NGÔN, LUẬT VÀ LỜI HỨA HƯỚNG ĐẠO

Để xứng đáng với danh nghĩa một Hướng Đạo Sinh em phải có thể sẵn sàng trả lời bất cứ ai hỏi về Luật, Lời Hứa và Châm ngôn Hướng Đạo.

Vậy em cần phải thuộc lòng, hiểu rõ ý nghĩa và đem ra thi hành những điều ấy trong đời sống hàng ngày của em vì Luật, Lời Hứa và Châm ngôn Hướng Đạo là cái Kim Chỉ Nam hướng dẫn em vững tiến trên đường đời.

Đời sống của Hướng Đạo Sinh chỉ thực sự có ý nghĩa khi ta đem áp dụng Luật và Lời Hứa Hướng Đạo bằng không thì thà đừng gia nhập phong trào Hướng Đạo còn hơn là vào mà chẳng giữ luật lệ hay chỉ áp dụng một cách hời hợt mà thôi.

Châm ngôn Hướng Đạo

Sắp Sẵn là châm ngôn của Hướng Đạo Sinh. nó có nghĩa là em phải luôn luôn sẵn sàng về cả thể chất lẫn tâm hồn để làm tròn nhiệm vụ.

Sắp sẵn về tâm hồn bằng cách tự khép mình tuân theo kỷ luật và lệnh trên : Em cũng phải có thể hình dung trước được bất cứ tai nạn hay trường hợp nào sẽ có thể xảy ra. Như vậy là để rõ mình sẽ ước ao bắt tay vào công việc ấy.

Sắp sẵn về thể chất bằng cách giữ gìn thân thể cho khỏe mạnh, cho lanh lợi cũng như luôn luôn có khả năng làm đúng việc vào đúng lúc.

Luật Hướng Đạo

1. Hướng Đạo Sinh trọng danh dự, ai cũng có thể tin lời nói của Hướng Đạo Sinh.

Khi Hướng đạo sinh nói : « Thật đúng như vậy !» thì ai cũng đều tin ngay là thật và có thể được hiểu như là anh em đã cam kết một cách long trọng vậy.

Khi Đoàn trưởng nói : Em X..., anh tin rằng em sẽ lấy danh dự mà làm việc này !, thì Hướng Đạo Sinh ấy có nhiệm vụ thực hiện cho bằng được lệnh của Đoàn trưởng và đừng để cho điều gì khác làm cản trở mình.

Khi Hướng Đạo Sinh tự làm nhơ danh dự mình vì dối trá hay không thi hành đúng đắn một công việc gì đã được cấp trên giao phó vì đã tin tưởng ở danh dự Hướng Đạo của mình, Hướng Đạo Sinh ấy sẽ bị mọi người chê cười, xa lánh và trong trường hợp trầm trọng, sẽ có thể bị cấm không được mang huy hiệu hay bị bôi tên trong sổ gia đình Hướng Đạo nữa.

2. Hướng Đạo Sinh trung thành với Tổ Quốc, cha mẹ và người Cộng sự.

Hướng Đạo Sinh phải một lòng trung thành với Tổ quốc lúc hưng thịnh cũng như nguy vong. Hướng

Đạo Sinh không chịu để cho ai xúc phạm đến Tổ quốc mình cũng như sẵn sàng đứng lên đáp lời sông núi để bảo vệ non sông chống quân xâm lăng.

Hướng Đạo Sinh hiểu rằng cha mẹ là người đã sinh ra ta và đã vất vả nuôi nấng dạy dỗ cho ta nên người, Hướng Đạo Sinh tỏ lòng trung thành với cha mẹ bằng cách ăn ở cho hiếu thảo, luôn luôn vâng lời người và có bổn phận đền đáp công ơn « bể núi » của người.

3. Hướng Đạo Sinh có bổn phận giúp ích mọi người.

Hướng Đạo Sinh không nói xấu ai và cũng không để cho ai xúc phạm đến những người mình phải tuân lệnh cũng như đang cộng tác.

Hướng Đạo Sinh có bổn phận thực hiện nhiệm vụ của mình trước hết, dù cho phải từ bỏ thú vui, tiện nghi hay sự an toàn của riêng mình.

Khi Hướng Đạo Sinh bị bối rối trước hai sự việc, không biết phải chọn thứ nào, sẽ tự hỏi : « Việc nào là bổn phận của tôi ? » như vậy có nghĩa là : việc nào sẽ có ích cho tha nhân hơn. Khi đã tìm ra câu trả lời rồi em hãy hăng hái làm việc đó trước.

4. Hướng Đạo Sinh là bạn khắp mọi người và coi Hướng Đạo Sinh nào cũng như ruột thịt.

Như vậy có nghĩa là khi Hướng Đạo Sinh gặp một Hướng Đạo Sinh khác, dù là chưa quen, cũng phải hỏi thăm và sẵn sàng giúp đỡ những gì mình có thể làm được khi họ cần đến.

Hướng Đạo Sinh không bao giờ là kẻ tiểu nhân. Tiểu nhân là người khinh rẻ người nghèo hay cắm ghét những ai khá hơn mình.

Hướng Đạo Sinh thừa nhận thực trạng của người khác và đối xử hết sức tử tế với người đó.

Người Ấn Độ gọi « Kim » là chú bạn nhỏ của mọi người. Đây là một danh hiệu mà tất cả các Hướng Đạo Sinh phải khao khát được người khác đặt cho mình.

5. Hướng Đạo Sinh lễ độ và liêm khiết.

Hướng Đạo Sinh phải lễ phép với tất cả mọi người và đặc biệt là với cô nhi quả phụ, với các người già yếu, bệnh hoạn.

Và Hướng Đạo Sinh không bao giờ làm việc thiện vì tiền hay vì một ẩn ý gì để lợi dụng.

6. Hướng Đạo Sinh yêu các sinh vật.

Hướng Đạo Sinh, luôn luôn tránh không gây đau đớn hay giết súc vật một cách không cần thiết. Vì các sinh vật cũng có cảm giác và biết đau khổ như người.

Nhưng không ai cấm Hướng Đạo Sinh giết một con vật để ăn thịt hay một con thú dữ đang đe dọa đời sống của mình.

Cây cỏ cũng là những sinh vật mà Hướng Đạo Sinh tránh chặt phá không vì duyên cớ gì. Hướng Đạo Sinh không làm hại những mầm non có ích.

7. Hướng Đạo Sinh vâng lời cha mẹ và huynh trưởng, mà không biện bác.

Dù phải thi hành một mệnh lệnh trái với sở thích của mình Hướng Đạo Sinh cũng phải vâng lời Đoàn Trưởng như quân nhân vâng lời cấp chỉ huy, như cầu thủ vâng lệnh thủ quân, vì đó là bổn phận của Hướng Đạo Sinh.

Chỉ sau khi thi hành mệnh lệnh Hướng Đạo Sinh mới được phép viện các lý lẽ để trình bầy sự không đồng ý của mình. Nhưng dầu sao Hướng Đạo Sinh phải thi hành mệnh lệnh một cách không trì hoãn vì đó là kỷ luật.

8. Hướng Đạo Sinh gặp khó khăn vẫn vui tươi.

Hướng Đạo Sinh tiếp nhận lệnh trên một cách vui vẻ nhanh nhẹn chứ không lừng khừng chậm chạp.

Hướng Đạo Sinh không cằn nhằn khi gặp sự khó, không cãi lộn khi bị thua, trái lại phải vui tươi và bình tĩnh.

Khi nhỡ việc hay bị ai làm rầy, Hướng Đạo Sinh luôn luôn giữ vẻ vui vẻ và sẽ cảm thấy tâm hồn nhẹ nhõm ngay nếu huýt một điệu nhạc vui.

9. Hướng Đạo Sinh tằn tiện của mình và của người.

Hướng Đạo Sinh cố gắng tiết kiệm để phòng những lúc túng thiếu và để tránh khỏi trở thành một gánh nặng cho người khác. Hướng Đạo Sinh để

dành tiền để dùng vào những công cuộc cưu trợ tha nhân hay có ích lợi công cộng.

Hướng Đạo Sinh có thói quen tôn trọng của người vì đã hiểu rằng mọi vật đều biểu thị kết quả của một việc làm, của một công lao.

10. Hướng Đạo Sinh trong sạch từ tư tưởng, lời nói đến việc làm.

Nghĩa là Hướng Đạo Sinh không nói, không nghĩ hoặc làm những điều dơ bẩn.

Hướng Đạo Sinh không để ai lôi cuốn mình vào con đường tội lỗi xấu xa.

Hướng Đạo Sinh là một người cường tráng và có một tâm hồn trong sạch.

LỜI HỨA HƯỚNG ĐẠO

Để chính thức thành Hướng Đạo Sinh, em sẽ tuyên Lời Hứa dưới đây trước mặt cả Đoàn.

« Tôi xin lấy Danh Dự hứa sẽ cố gắng hết sức :

1. Làm bổn phận đối với Tín Ngưỡng Tâm Linh và Quốc Gia tôi.
2. Giúp đỡ mọi người bất cứ lúc nào.
3. Tuân theo Luật Hướng Đạo ».

Đây thật là một lời hứa rất khó giữ, nhưng cũng là một lời hứa hết sức đứng đắn và chừng nào em

không cố gắng giữ lời hứa, em sẽ không phải là một Hướng Đạo Sinh thực sự.

Mọi câu trong lời hứa đều quan trọng nên không được gạt bỏ, khi ta đã lấy danh dự mà hứa làm một điều gì, ta thà sẽ chịu đựng mọi sự khó khăn nguy hiểm hơn là không giữ lời hứa.

Bởi vậy em sẽ nhận thấy rằng hoạt động Hướng Đạo chẳng những mang lại vui tươi cho em, nhưng cũng đòi hỏi rất nhiều ở nơi em và chúng tôi hiểu rằng chúng tôi có thể tin em sẽ luôn luôn gắng sức để giữ Lời Hứa Hướng Đạo.

oOo

LỐI CHÀO HƯỚNG ĐẠO

Hướng Đạo Sinh có những dấu hiệu riêng biệt để nhận biết và chào hỏi nhau.

Hướng Đạo Sinh chào bằng cách giơ cao bàn tay mặt, ba ngón giữa thẳng, ngón tay cái đè lên đầu ngón tay út.

Ba ngón tay giữa nhắc nhở Hướng Đạo Sinh về ba điều của Lời Hứa. Ngón tay cái đè lên ngón tay út có ý nói với Hướng Đạo Sinh rằng người mạnh có bổn phận phải bênh vực, che chở người yếu.

Đây là kiểu chào của các Hướng Đạo Sinh trên thế giới, nhờ vậy dù cho ở bất cứ đâu, Hướng Đạo Sinh đều có thể dễ nhận biết nhau.

Em đừng tưởng rằng chào chỉ là giữ lịch thiệp và lễ độ thôi đâu. chào lại còn là một cử chỉ thân thiện nữa.

— Là một đặc ân, vì chỉ có những người tự do mới được phép chào hỏi hay nhìn thẳng vào mặt người tự do.

— Là một vinh dự, vì chỉ có những ai đã tuyên hứa và chính thức gia nhập đại gia đình Hướng Đạo mới có quyền xử dụng lối chào này.

— Là một cử chỉ thân thiện vì ngày xưa, về thời Trung cổ, tình trạng an ninh chưa được hoàn hảo nên hễ có việc phải đi đâu xa, các tráng sỹ buộc phải đem theo võ khí để tự vệ. Lúc nào người ta cũng có thể bị bọn bất lương qua lại trên đường hãm hại. Bởi vậy, khi người có mang vũ khí gặp nhau, họ đều giơ tay lên để chứng tỏ thiện chí và ý chí hòa bình của họ.

Hướng Đạo Sinh gặp nhau đều chào, dù cho chưa hề quen biết. Và, mặc dù ở cấp bậc nào, hễ ai trông thấy người kia trước thì chào, và người kia cũng chào lại ngay.

Hướng-Đạo Sinh lại có bổn phận chào :

— Quốc kỳ

— Hội kỳ trong buổi lễ hay ở trại

— Đám tang

— Và các nhà chức trách mà đời sống hàng ngày đòi ta phải tỏ lòng tôn kính.

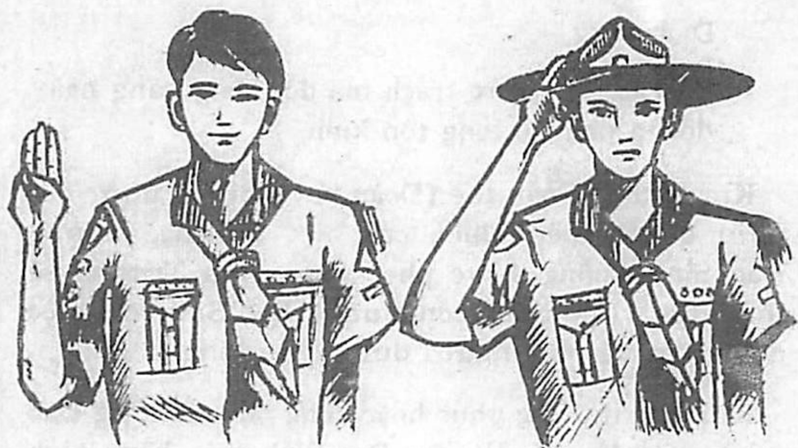
Khi đi theo Đoàn thể (Đoàn hay Đội) và được đặt dưới quyền điều khiển của một Trưởng, Hướng Đạo Sinh không được phép chào. Anh Trưởng sẽ thay đơn vị để chào, còn Hướng Đạo Sinh, chỉ việc quay mặt về phía người được chào kính là đủ.

Khi mặc thường phục hoặc đồng phục Hướng Đạo mà không đội mũ, Hướng Đạo Sinh chào bằng cách đưa tay phải lên ngang vai, lòng bàn tay quay về phía trước, cùi tay xếp lại, cánh tay đặt dọc theo thân mình.

Khi mặc đồng phục Hướng Đạo, có đội mũ Hướng Đạo Sinh chào bằng cách đưa tay phải lên vành mũ phía trước, ngang mắt, ngón trỏ sát vành mũ.

Khi mặc đồng phục Hướng Đạo, có cầm gậy và đứng yên một chỗ Hướng Đạo Sinh chào bằng cách chuyền gậy sang tay trái để gậy nằm chéo trước mình mà không dời mũi gậy đi, tay phải chào như thể chào có đội mũ.
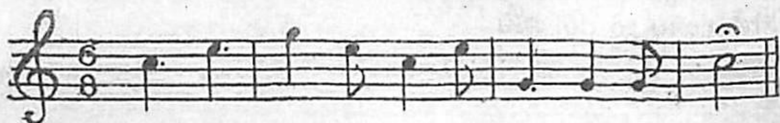
Trường hợp mặc đồng phục Hướng Đạo, có mang gậy và đang di chuyển, Hướng Đạo cứ giữ nguyên gậy, chỉ quay mặt về phía người mình định chào là đủ.

Nếu hai tay không rảnh (mang đồ vật, điều khiển xe có động cơ v.v...), Hướng Đạo Sinh cũng chỉ cần quay mặt về phía người mình định chào.

Khi có người lạ mặt mặc thường phục trông thấy em và chào kiểu Hướng Đạo, em phải chào lại ngay. Nếu sau này người ấy tự giới thiệu là một Hướng Đạo Sinh, em phải đối xử với họ như anh em và sẵn sàng giúp đỡ họ nếu cần.

Khi Hướng Đạo Sinh muốn lưu ý một bạn Hướng Đạo khác, thì dùng điệu nhạc dưới đây mà huýt sáo :

Đó là tiếng huýt sáo quốc tế. Khi nghe thấy điệu nhạc này. Hướng Đạo Sinh kia trả lời lại cùng một điệu nhạc rồi tiến về phía mình vừa nghe thấy tiếng sáo.

Nói tóm lại, trong mọi trường hợp, khi chào ai em phải giữ đầu cho cao và ngó ngay người em muốn chào.

Hướng Đạo Sinh bắt tay nhau bằng tay trái, vì tay trái là phía của trái tim, và trái tim là biểu hiệu của sự thân thiện.

Khi bắt tay ai, nếu một Trưởng hay người cao tuổi hơn em, em phải đợi người đó đưa tay ra trước.

Em hãy bắt tay cho chững chạc, đừng mềm nhũn và rụt rè, trái với phong độ của một Hướng Đạo Sinh.

HUY HIỆU HƯỚNG ĐẠO

Huy hiệu Hướng Đạo là một bông hoa Huệ, chúng ta thường gọi là Hoa Bách Hợp.

Ngày xưa, Bách Hợp nhận thấy trên mũi kim của các địa bàn, người ta thường hay vẽ hay gắn bông Hoa Huệ để chỉ hướng Bắc, do đó các cụ đã chọn Hoa Huệ làm huy hiệu của Phong Trào Hướng Đạo.

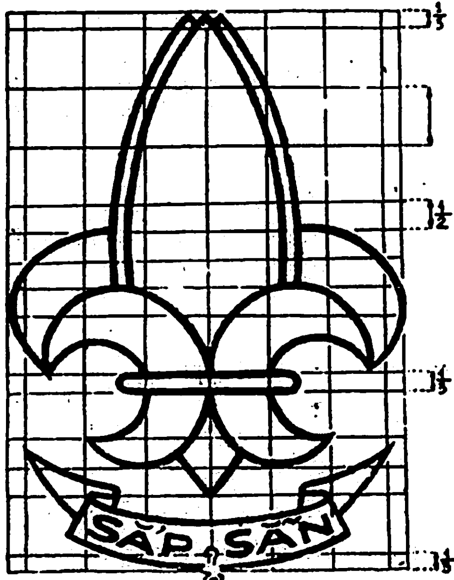
« Không để lạc hướng Bắc » có nghĩa là biết rõ hướng mình đang theo.

Hướng Đạo Sinh luôn luôn tìm đường chính mà đi và có thể dìu giắt người khác cùng đi theo con đường ấy.

Ba cánh hoa nhắc nhở Hướng Đạo Sinh ba lời Hứa :

— Làm bổn phận đối với Tín Ngưỡng Tâm Linh và Quốc Gia tôi.

— Giúp đỡ mọi người bất cứ lúc nào.

— Tuân theo Luật Hướng Đạo.

Bên dưới hoa có băng, hai đầu nhọn uốn cong lên tượng trưng nụ cười của Hướng Đạo. Trên băng có ghi chữ « Sắp Sẵn » là châm ngôn của Hướng Đạo. Dưới băng có một sợi dây thắt nút nhắc nhở Hướng Đạo Sinh mỗi ngày làm một việc thiện.

Em cũng hiểu hết các quốc gia Hội viên của phong trào Hướng Đạo Thế giới đều lấy Hoa Huệ làm huy hiệu cho Hướng Đạo Sinh của họ. Như vậy Hoa này còn tượng trưng cho sự hợp nhất và tình huynh đệ thế giới của chúng ta nữa.

Chỉ có Hướng Đạo Sinh thực thụ nghĩa là những người đã chính thức gia nhập đại gia đình Hướng Đạo bằng cách tuyên Lời Hứa, mới có quyền đeo huy hiêu Hướng Đạo mà thôi.

CÁCH TRÌNH DIỆN

Khi đến trước Trưởng đề hỏi hay trả lời một điều gì, em sẽ chào theo kiểu Hướng Đạo và đứng thế « Sẵn » cho đến khi được lệnh nghỉ.

Khi nói chuyện, em luôn luôn nhìn thẳng người mình đối thoại. Lúc từ biệt, em phải chào rồi mới day gót.

Có hai lối trình diện mà em cần phải học ngay :

(1) *Thế « Sẵn »* (có và không gậy).

Đứng thẳng người, gót chân chạm nhau, hai bàn chân mở rộng (chừng 45 độ) hai tay buông thõng

Thế « Nghỉ »

Không gậy *Có gậy*

xuống một cách tự nhiên (trường hợp không gậy) hoặc tay phải kẹp nhẹ chiếc gậy cho sát thân mình (trường hợp có gậy), đầu hơi ngẩng cao, mắt nhìn thẳng.

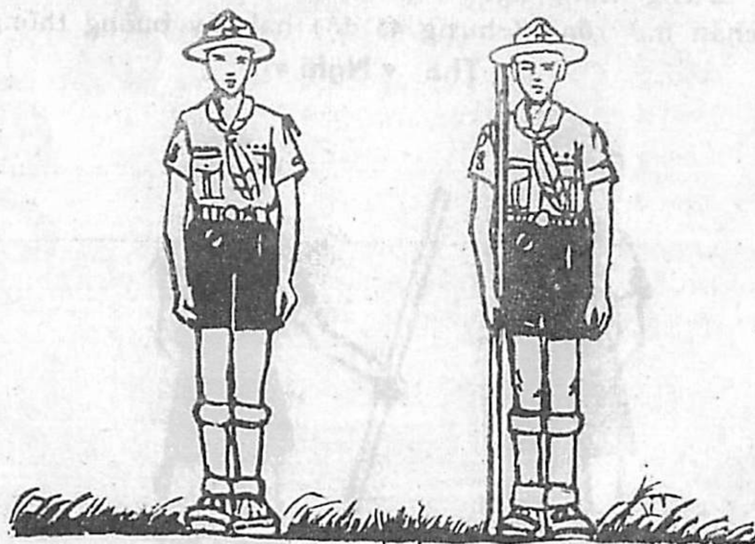
Ở thế này, em phải nghiêm không cử động và giữ im lặng.

(2) *Thế «Nghỉ»* (có và không gậy).

Khi nghỉ, chân trái dang, tay phải đưa gậy ngả ra, tay trái đặt ngang thắt lưng, phía sau. Trường hợp không gậy thì để cả hai tay ra phía sau.

Ở thế này em phải im lặng, có thể cử động nhẹ, nhưng phải đứng nguyên một chỗ.

Thế «Sẵn»

Không gậy *Có gậy*

Các Trưởng muốn em làm như vậy là để tập cho em có một dáng điệu hiên ngang, quen với tính tự chủ, phản ảnh của một ý chí cương dũng.

Một trẻ có dáng đi ngay ngắn thường dễ gây được cảm tình hơn một trẻ có dáng điệu lấc cấc hay chậm chạp như sên.

Khi đi cũng vậy, Hướng Đạo Sinh luôn giữ tư thế cho tự nhiên và thong thả, nhưng không kém phần hùng mạnh, chân không kéo lê trên hè phố, miệng luôn luôn tươi tỉnh, mắt để ý quan sát quanh mình. Nếu có mang gậy thì kẹp nơi nách phải, mũi nhọn quay xuống đất và luôn luôn chú ý kẻo để chạm vào gót chân người đi trước.

CẤP HIỆU HƯỚNG ĐẠO

Sau đây là một số huy hiệu thứ bậc và cấp bậc mà em thường có dịp trông thấy.

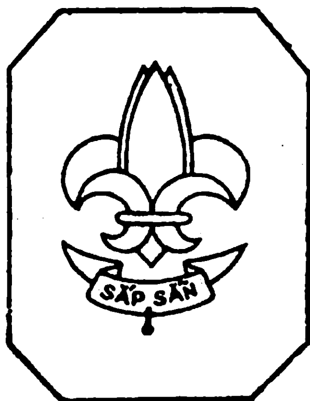
Trước hết có một loại huy hiệu giúp ta biết trình độ của một Hướng Đạo Sinh.

Hướng Đạo Sinh, khi đã tuyên hứa, mang trên mũ một Hoa Bách Hợp bằng kim khí và ở trên túi áo trái một huy hiệu dệt bằng vải.

Hướng Đạo Sinh hạng nhì, ngoài huy hiệu của một tân sinh, còn mang thêm trên cánh tay trái, một băng vải mầu lục có chữ « Sắp Sẵn » màu vàng.

Hướng Đạo Sinh hạng nhất mang thêm một huy hiệu Hướng Đạo trên cánh tay trái, ở chỗ mà Hướng Đạo Sinh hạng nhì đeo băng « Sắp Sẵn ».

Hạng nhất

Chỉ khi nào là Hướng Đạo Sinh hạng nhất em mới thực là một Hướng Đạo Sinh hoàn toàn, nghĩa là được xem như đã có đủ khả năng để giúp ích hữu hiệu.

Ngoài ra, cũng ở trên cạnh tay trái em còn thấy một vài Hướng Đạo Sinh đeo những huy hiệu hình tròn, có những hình vẽ mầu sắc ngộ nghĩnh, đó là các chuyên hiệu, nghĩa là huy hiệu chứng nhận rằng người đeo đã có một số khả năng hay xu hướng về chuyên môn.

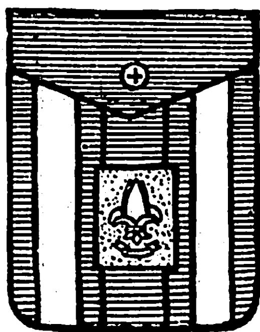
Chỉ khi nào đã qua bậc Hướng Đạo hạng nhì em mới bắt đầu tập luyện để lấy chuyên hiệu nào mà em tự xét có năng khiếu.

Hệ thống chuyên hiệu có mục đích khuyến khích Hướng Đạo Sinh tự chọn lấy một nghề thích hợp cho tương lai và sở nguyện của mình.

Bây giờ đến huy hiệu cấp bậc 1.

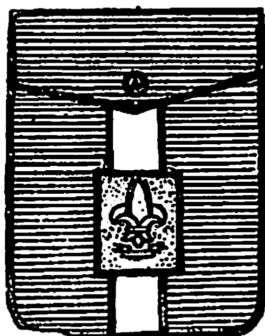
Có lẽ nghĩ rằng Hướng Đạo thì cần gì đến dấu hiệu điều khiển nữa ! Muốn phân biệt ai là Trưởng thì không có gì khó ! Tuổi tác và uy tín của Đoàn Trưởng thật quá rõ ràng và dễ nhận thấy : hơn nữa Đoàn Trưởng có y phục chỉnh tề và nhất là luôn luôn nêu gương tốt này !

Đồng ý ! Nhưng cũng còn cần phải để cho anh em khác đơn vị nhận biết nữa chứ !

Đội trưởng mang trên túi trái áo 2 băng vải trắng chạy dọc theo chiều dài của túi và ở hai bên Bách Hợp. Anh còn mang theo trên gậy một lá cờ của Đội nữa. Phó Đội trưởng, người giúp việc và thay thế khi Đội trưởng vắng mặt, mang trên túi trái một băng vải trắng chạy dọc dưới Hoa Bách Hợp.

Ở những đoàn thành lập lâu năm và đầy đủ hơn, em còn thấy có cả anh Chánh Đội trưởng (hay Đ.T. nhất) nữa. Anh này mang trên túi trái ba băng vải trắng.

Chưa hết đâu, lại còn các Trưởng của Đoàn nữa! Ngoài Đoàn trưởng điều khiển đoàn còn có một vài Phó Đoàn trưởng. Các Phó Đoàn trưởng này rất cần thiết cho hoạt động của Đoàn ; họ rất vui vẻ và sẵn sàng chỉ bảo cho các em bất cứ điều gì em chưa biết, vậy em hãy mạnh dạn đến với họ mỗi khi cần.

Thiếu trưởng, người giữ trách nhiệm dìu dắt và điều khiển đoàn mang trên mũ huy hiệu Hướng Đạo bằng kim khí có túm lông mầu lục (Hình I). Bên vai trái, ở nơi các em đeo tua Đội, Thiếu trưởng mang bốn tua mầu lục.

Phó Đoàn trưởng cũng mang 4 tua mầu lục, nhưng ở phía trên cũng có một sọc mầu nâu chạy ngang. Ngoài ra, trên huy hiệu mũ giữa túm lông mầu lục còn có một sọc nâu nữa. (Hình II).

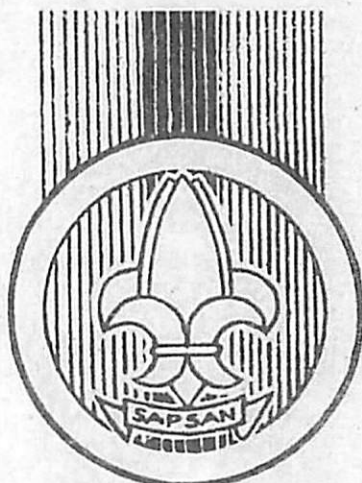
Bầy trưởng (hay Ấu trưởng) mang 4 tua vai mầu vàng trên huy hiệu mũ có túm lông vàng.

Phó Bầy trưởng cũng mang tua vai và túm lông màu vàng nhưng có thêm sọc nâu.

Kha trưởng mang 4 tua vai mầu huyết dụ.

Hình I

Hình II

Tráng trưởng mang tua vai mầu đỏ. Huy hiệu mũ có túm lông đỏ. Anh này thường mang gậy có chạc mà chúng ta thường gọi là gậy nạng. Hai chạc tượng trưng cho hai ngả đường đời : Con đường Ác và Con đường Thiện. Dụng ý là để luôn luôn nhắc nhở cho Tráng sinh hãy cố gắng noi theo Con đường Thiện.

Liên Đoàn trưởng là người có trách nhiệm điều khiển và phối hợp hoạt động của một Bầy, một Thiếu đoàn và một Tráng đoàn, hoặc một Bầy và một Thiếu đoàn hoặc một Tráng đoàn và một Thiếu đoàn.

Liên Đoàn Trưởng đeo 4 tua vai màu da cam va trên mũ cũng mang túm lông cùng mau vơi tua vai

Còn nhiều huy hiệu khác nữa trong phong trào Hướng Đạo, sau này em sẽ có dịp được biết tới khi chuẩn bị qua chương trình Hướng Đạo hạng nhì.

Phần III

- *KỸ THUẬT HƯỚNG ĐẠO*
- *THỰC HÀNH*
- *TÔN GIÁO*

KỸ THUẬT HƯỚNG ĐẠO

Hướng Đạo Sinh học chuyên môn để tập trở nên người hữu ích và có khả năng.

Dưới đây là một số chuyên môn Đoàn sinh mới cần phải học tập để chuẩn bị trở thành Hướng Đạo Tân Sinh.

a.— Nút

Tại sao chúng ta học nút ?

Chúng ta học làm nút để biết cách xử dụng, để biết rõ trong trường hợp nào chúng ta phải dùng loại nút nào cho thích hợp.

Nút làm đúng cách phải có những đặc điểm sau đây :

— Làm chóng

— Chắc chắn

— Dễ tháo

Dưới đây là một câu chuyện về công dụng của nút : « ...Trong một Trại Hướng Đạo, lúc tham dự chơi lớn, ba Hướng Đạo Sinh tên là Đức, Nam và Mỹ đang ẩn nấp bên ven sông. Bỗng nhiên các em ấy nghe thấy tiếng kêu cứu trên giòng sông. Một chiếc thuyền tam bản (ba lá) bị nước chảy siết cuốn đi. Trên thuyền có hai đứa trẻ la khóc. Chỉ còn chừng vài trăm thước nữa là con thuyền sẽ tới một thác nước nguy hiểm.

Cả ba em Hướng Đạo Sinh đều biết rằng hai đứa trẻ đang lâm nguy. Không để mất thời giờ bàn tán vô ích, Đức, bơi giỏi, định nhảy ngay xuống để đón chiếc thuyền. Nam liền đưa cho Đức một đầu dây để làm nút ghế quanh mình. Trong lúc đó thì Mỹ cởi cuộn dây đeo bên thắt lưng để nối tiếp vào dây của Nam. Vì thấy dây hãy còn ngắn, Mỹ liền chạy đi nhặt sợi dây to hơn của một ông chài phơi gần đó và làm một nút « nối câu » với sợi dây của mình. Trong lúc Đức đang vùng vẫy dưới sông và đã có Nam cầm một đầu dây canh chừng thì Mỹ quẳng cho Đức một cuộn dây khác mà một đầu đã được buộc chặt vào gốc cây bằng nút « một vòng 2 khóa ». Khi thuyền vừa trôi tới, Đức liền nhào đến mũi thuyền, lấy một đầu dây cột ngay vào cọc thuyền. Nhờ đã được học từ trước Hướng Đạo Sinh ấy đã giữ được thuyền lại và một tai nạn thảm khốc đã tránh được.

Sau đó Đức bám tay vào sợi dây đã buộc quanh mình để cho Nam lội vào bờ và cả ba em cùng hợp

lực kéo chiếc thuyền và dẫn hai đứa trẻ về nhà cha mẹ chúng.

Sở dĩ chiếc thuyền mà hai đứa bé đã xuống chơi bị trôi vì nút đã cột không đúng cách nên khi hai đứa trẻ bước xuống thuyền bị giòng nước cuốn đi.

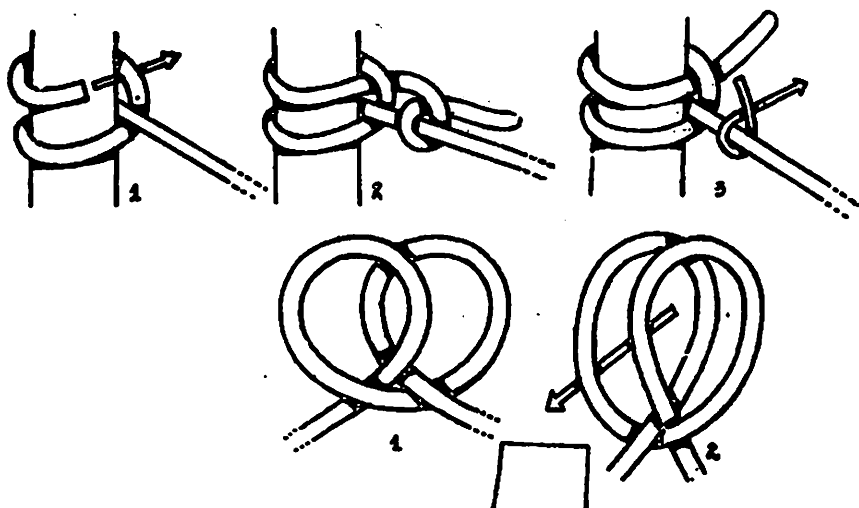
Chắc chắn trong đời Hướng Đạo Sinh, thế nào em cũng sẽ có dịp làm nhiều điều tương tự, nếu em biết giữ bình tĩnh, học chuyên môn Hướng Đạo cho đến nơi và làm cho đúng cách.

Tất cả mọi Hướng Đạo Sinh đều biết làm nút. Khi mới nhìn qua thì tưởng là dễ, nhưng vì có cách làm sai và làm đúng nên chúng ta phải thực tập luôn cho quen.

Chúng ta nên dùng dây to mà học làm nút, đừng nên dùng dây gai cột câu, kéo nặng v.v...

Sau đây là một số nút được ấn định cho chương trình Hướng Đạo Tân Sinh. Tuy các nút ấy đơn giản nhưng công dụng rất tiện lợi, em hãy gắng học và thực tập cho quen.

●

1.— Nút cột thuyền

Công dụng : Dùng để cột thuyền vào mốc, neo cột dây liền vào thân cây, cột chân một con vật hay bắt đầu một nút ghép.

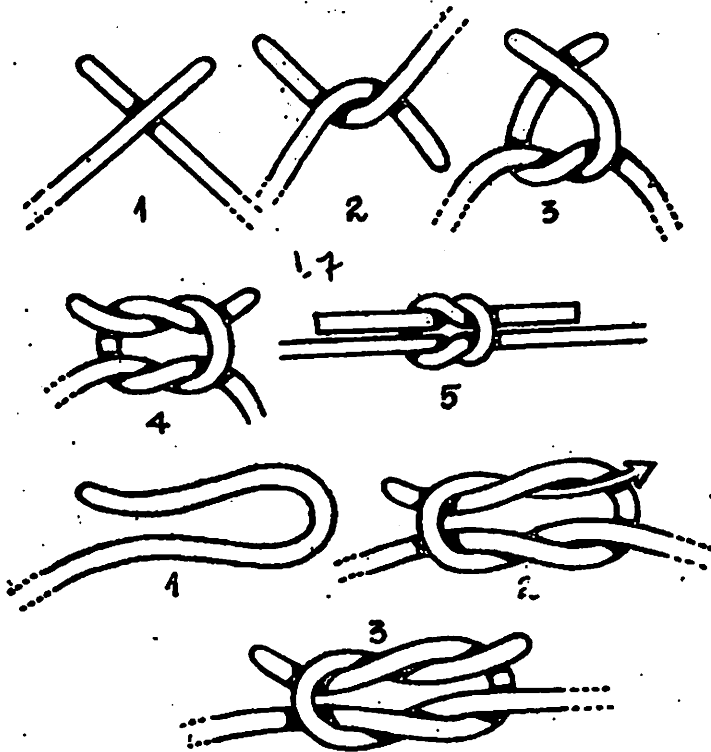
Cách làm : (1) Nếu có thể, xỏ nút từ ngoài vào, làm hai vòng đặt ngược lên nhau

(2) Nếu phải thực hiện nút mà không thể xỏ ngoài vào (ví dụ như cột vào một cây) làm theo hình vẽ B (1 và 2)

2.— Nút dẹt

a) *Công dụng :* để nối hai đầu dây cùng hai đường kính. Dùng nút này để gói hay buộc 2 đầu băng (vết thương) thì vừa mau lẹ lại vừa dễ cởi.

Cách làm :

Chú ý : Đừng có lầm nút này với nút « bò cái » hay nút « kẻ trộm ». Hai nút sau này rất dễ tuột.

3.– Nút ghế đơn

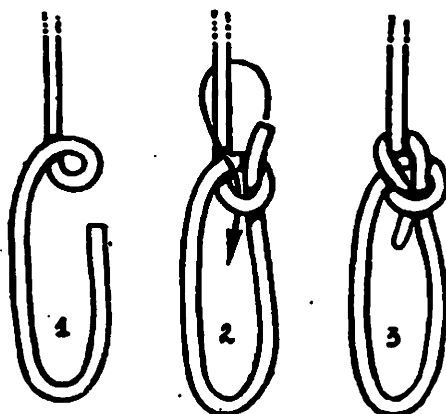
a) *Công dụng :* Để cấp cứu người bị nạn ở dưới sâu, để buộc vào người khi có nhiều người cùng leo núi. (Vòng buộc không thắt lại được).

b) *Cách làm* : có 2 cách làm. Em hãy quan sát cho kỹ và thực tập chu đáo đề có thề xử dụng trong các trường hợp khẩn cấp.

Cách thứ 1. — Khi đã có sẵn 1 vòng khóa làm nút theo câu chuyện con rắn sau đây :

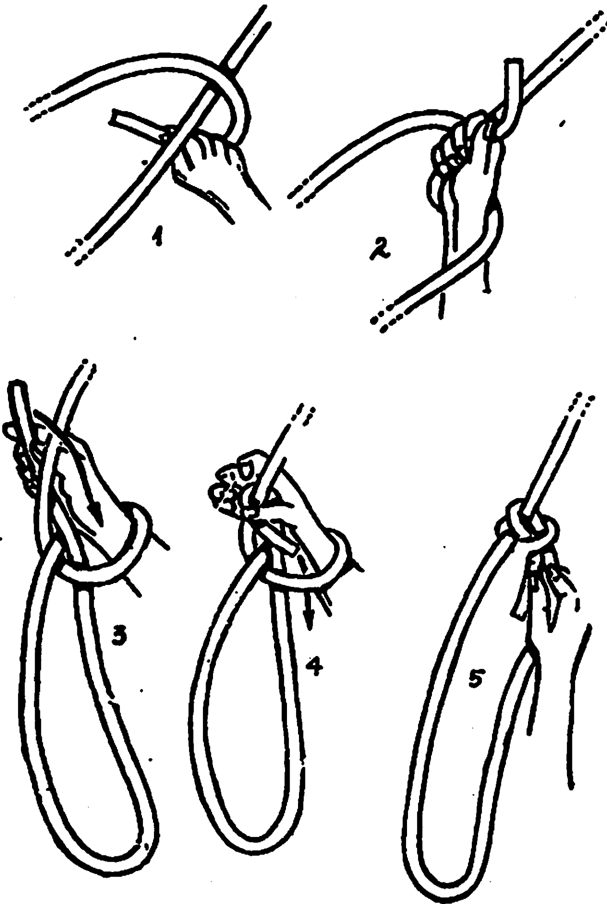
«....Có 1 cây (giơ cao sợi dây lên) mọc cạnh bờ giếng (làm 1 vòng khóa). Nhân trời nắng ráo một con rắn từ từ bò ra khỏi giếng đề sưởi ấm (lấy đầu dây kia xỏ từ phía trong vòng khóa ra). Đang tắm nắng bỗng thấy có một người đi lại, con rắn hốt hoảng bò về phía cây vòng lấy thân cây đề tự vệ. Nhưng chợt nhớ đến cái hang của nó ở trong lòng giếng (đem vòng dây vòng quanh cái cây) nên vội vả chui ngay xuống giếng (đưa đầu dây vào vòng khóa) ».

Bấy giờ chỉ kéo chặt sợi dây là đã làm xong nút ghế đơn.

Cách thứ 2. — Làm theo kiểu này có phần khó hơn vì em phải vòng sợi dây quanh mình và chỉ được dùng một tay mà thôi.

Sau khi vòng sợi dây quanh thắt lưng rồi, nắm lấy đầu ngắn mà soắn cổ tay vào đoạn dây căng. Đưa

tay mở ra phía mặt (phải) mà vẫn không rời đầu dây. Dùng các đầu ngón tay đưa đầu dây từ từ vòng qua sợi dây căng rồi nắm chặt lấy đầu dây ấy.

Bây giờ tới giai đoạn tế nhị hơn cả : rút tay ra khỏi vòng dây đã quấn quanh cổ tay, ngón tay vẫn không rời khỏi đầu dây.

Hãy coi chừng ! Bây giờ kéo chặt sợi dây lại và kiềm soát sao cho nút ăn đúng khớp.

Lẽ dĩ nhiên thực tập làm nút này không phải một lần mà được. Em hãy ráng tập cho khéo và nhanh, biết đâu đời em sẽ chẳng có lần hoàn toàn tùy thuộc vào cái nút do chính tay em làm ra !

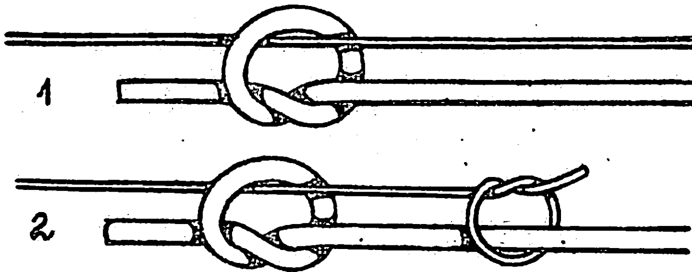
4.— Nút dây câu

a) *Công dụng :* để nối 2 sợi dây nhỏ cần phải nhúng xuống nước (như sợi dây của người câu cá) ; Để nối 2 dây to không đều nhau, hai dây cứng hay thật trơn ; để làm nút quai mũ (có thể điều chỉnh được).

b) *Đặc điểm :* rất dễ tháo dù bị ướt.

c) *Cách làm* · cầm một đầu sợi dây (a) và làm một vòng khóa quanh sợi dây kia (b), rồi cầm đầu sợi sau mà làm một vòng khóa quanh sợi trước (c).

Chú ý : Nút làm đúng, khi kéo sát vào nhau, 2 đầu dây phải ở phía ngoài.

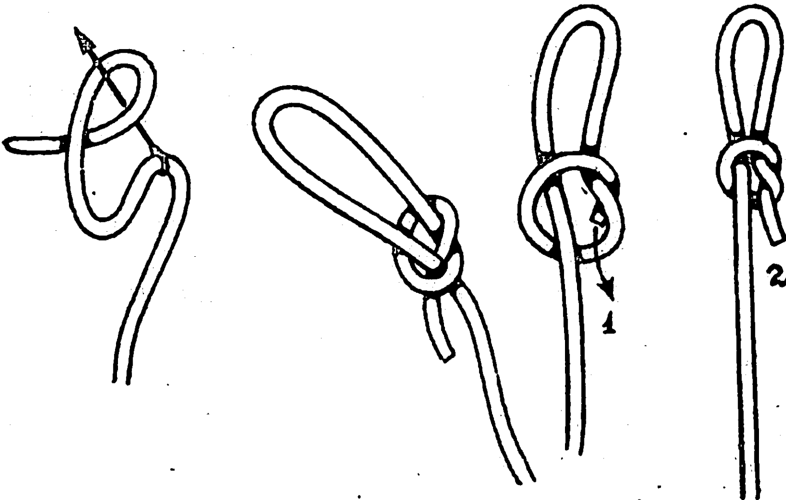

5.— Nút thòng lọng

a) *Công dụng :* để cột đầu dây vào 1 cái cọc, thân cây : để kéo một khúc gỗ, một đồ vật nặng và dài, để bó củi v.v..

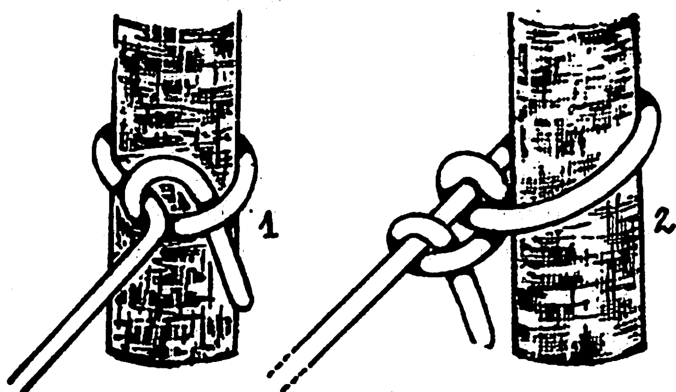
b) *Đặc điểm :* Càng kéo càng chặt.

c) *Cách làm :*

6.— Nút 1 vòng 2 khóa

Công dụng : để cột một đầu dây vào một cọc một thân cây hay một vòng sắt.

b.— Dấu đường

Lắm khi đi trại hay lúc tham dự Chơi Lớn, các Đội sinh phải tạm xa nhau. Để có thể tìm lại nhau Hướng Đạo Sinh dùng một số ước hiệu gọi là dấu đường.

Chúng ta có thể ghi dấu đường trên mặt đất bằng mũi gậy Hướng Đạo hay dùng phấn vẽ lên cột trụ, thân cây hay ven tường v.v... hoặc nhặt những hòn đá, sỏi, gạch vụn hay cành cây nhỏ mà bầy thành dấu định ghi.

Mỗi dấu đều có ý nghĩa riêng biệt, vậy em cần phải học, nhớ và thực hành các dấu ấy

Theo nguyên tắc, nên đánh dấu về phía tay mặt vừa đủ để nhận thấy và để xóa bỏ khi đã dùng xong.

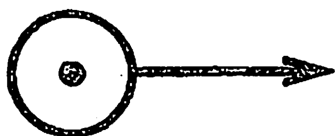
Không nên vẽ bẳn lên tường nhà hay lấy dao nhọn đánh dấu trên thân cây.

Khi đi theo một con đường có để dấu, em phải đi từ dấu nọ đến dấu kia và để ý đừng có quên mất dấu vừa tìm ra để khi chưa tìm được dấu kế tiếp, em có thể trở lại dấu cũ mà tìm lại. Trong trường hợp chưa tìm được dấu kế tiếp, em hãy đánh dấu nơi đã tìm ra dấu trước bằng một vật gì để nhận rồi đi quanh dấu ấy dần dần rộng ra, thế nào em cũng tìm thấy dấu kế cận.

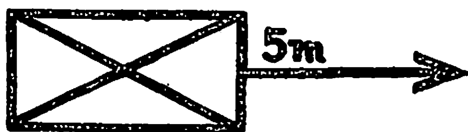
Muốn theo đúng một con đường có để dấu, trước hết em không nên phỏng đoán : có lẽ các anh ấy đã đi đường này ! Có lẽ họ đi đường kia ! v.v... để rồi bỏ sót không chịu theo từ dấu nọ đến dấu kia.

Một điều khác cũng quan hệ là chữ ký Hướng Đạo, chúng ta hãy lấy ví dụ là đã có nhiều đội Hướng Đạo cùng đi để dấu đường mà chẳng may các Đội ấy lại cùng đi một con đường. Vậy phải làm sao để có thể theo đúng con đường của mình nếu không có một lối đánh dấu riêng.

Thường thường người đánh dấu phải ký thêm tên con vật của Đội và số thứ tự của mình trong Đội. Ví dụ dưới một dấu đường có vẽ thêm đầu một con trâu và để số 2, các Đội sinh Đội Trâu đi tìm vết đường sẽ hiểu ngay rằng đó là dấu anh Đội phó Đội Trâu đã đi trước và để lại dấu này.

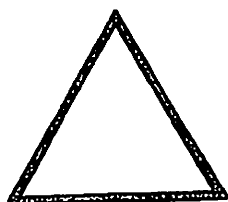
khởi hành

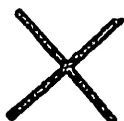
có mặt thư cách đây 5m

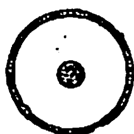
đi theo lối này

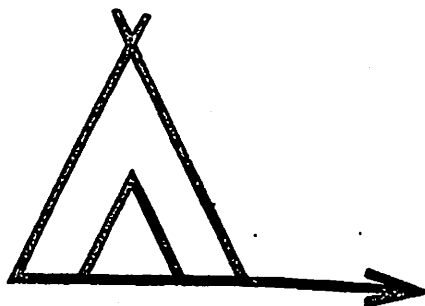
nguy hiểm

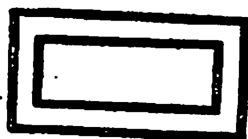
đường cấm

hết dấu đường

trại lối này

đợi ở đây

dấu đường và chữ ký của người đánh dấu.

C.— Ca hát

Ngoài :

1 — Quốc Ca
và
2 — Hội Ca

Em có thể phải học hát và hát được một số bài hát do Đạo, Đoàn và Đội của em đòi hỏi.

Em sẽ có dịp khám phá ra thiên tài của chính em mà em không bao giờ ngờ có.

C.— Cấp cứu

Hàng năm, nhiều Chính phủ trên thế giới tặng huy chương hay tưởng lục (giấy ban khen) cho các công dân đã liều mình cứu sinh mạng kẻ khác.

Được ân thưởng là những người đã từng cấp cứu tha nhân trong các tai nạn xẩy ra hằng ngày trên các đường phố, trong các hầm mỏ, tại các xưởng máy hay trên sông biển.

Các người ấy cũng được hoan nghênh như các chiến sĩ xông pha nơi tiền tuyến chống kẻ thù của dân tộc.

Từ khi có Phong trào Hướng Đạo, các nước khác cũng nhu ở Việt Nam, đã có khá nhiều Hướng Đạo Sinh thực hiện được những thành tích cấp cứu. Chắc chắn một ngày nào đó em cũng sẽ có dịp làm như họ, điều cốt yếu là em phải « Sắp Sẵn ».

Muốn vậy em cần phải được huấn luyện trước đã. Em cần phải biết xử sự khi có tai nạn xẩy ra và lẽ dĩ nhiên phải biết một cách chắc chắn. Em đừng nghĩ rằng đọc qua loa vài quyền sách là đủ rồi. Em cần phải đem thực hành những điều đã học giống như đang đứng trước một trường hợp thực sự vậy, ví dụ như : cầm máu một vết thương, làm một cái cáng, hô hấp nhân tạo, cứu vớt người chết đuối v.v...

Chỉ sau khi đã học và thực tập những điều ấy rồi. em sẽ không còn bối rối rụt rè trái lại sẽ bình tĩnh áp dụng phương pháp thích hợp đã biết đề cấp cứu nạn nhân.

Câu chuyện dưới đây là thí dụ điền hình nói lên lý do tại sao em phải «Sắp Sẵn» đề tiếp cứu nạn nhân.

« ...Một hôm trong một đô thị lớn, có người băng qua đường nên bị xe hơi cán trọng thương máu chảy lênh láng. Dân chúng đồ xô lại và xúm quanh nạn nhân. Họ chỉ biết đứng đó mà la lối om xòm hay bàn tán trái phải, không một ai nghĩ đến việc cấp cứu nạn nhân ».

Ở trường hợp trên, nếu có một em Hướng Đạo Sinh đi ngang qua, chắc chắn nạn nhân đã thoát được tay «tử thần» vì đã được em đó cầm máu kịp thời.

Đứng xem và bàn tán vô ích, không biết làm một công việc hết sức nhỏ nhặt đề đến nỗi nạn nhân bị thiệt mạng, thật là điều xấu hổ !

Ngoài ra ở các bãi biển và trên các sông ngòi nước ta. có biết bao người đứng khoanh tay ngắm nhìn kẻ khác chết đi mà không hề mảy may có phản ứng hay ý thức gì về việc tổ chức cứu trợ nạn nhân.

Một Hướng Đạo Sinh thì hẳn sẽ không ngần ngại gì cứu giúp kẻ khốn nguy !

D.— Sức khỏe

Để có thể làm tròn nhiệm vụ mình, Hướng Đạo Sinh cần phải « Sắp Sẵn » về thể chất, nghĩa là phải khỏe mạnh và ưa hoạt động.

Thực vậy, mỗi sáng, nếu chúng ta chỉ lưu ý tập thể dục trong 10 phút mà thôi thì cũng đủ để chúng ta trở nên khỏe manh.

Điều cốt yếu là phải hít không khí trong lành và luôn luôn giữ gìn thân thể cho sạnh sẽ.

Hướng Đạo Sinh luôn luôn thở bằng mũi, không thở bằng miệng vì thở bằng miệng hay khát nước, chóng mệt và nguy hại hơn cả có thể nuốt phải vi trùng bay trong không khí.

Tập 10 phút thể dục vào buổi sáng, ngoài vệc giúp ta duy trì sức khỏe, còn làm cho chúng ta thêm tỉnh táo để lấy đà hăng hái làm việc trong ngày.

Sau khi tập thể dục, nếu không thể tắm Hướng Đạo Sinh sẽ lấy khăn bông ướt chà sát cùng mình.

Hai công việc trên phải trở thành tập quán của Hướng Đạo Sinh.

Ngoài ra, để qua chương trình Hướng Đạo Tân Sinh này, em còn phải tỏ ra có đủ khả năng.

— Đi bộ 10 cây số mà không biết mệt.

E.— Công dân

Quốc kỳ Việt Nam.

Em hãy nhìn lên bản đồ Thế Giới và tìm xem nước Việt Nam ở đâu ?

— Đây rồi !

— Ồ, nước ta sao bé quá vậy !

— Phải, nước ta tuy nhỏ bé thật nhưng cũng là một móc nối tất yếu và giữ một vị trí quan trọng đối với các quốc gia khác trên thế giới.

Có ai trong chúng ta mà lại không cảm động khi hồi tưởng lại qua trình tranh đấu của dân tộc ?

Ngày nay, trên thế giới, nước ta được tượng trưng bằng lá quốc kỳ màu vàng có ba sọc đỏ ở giữa.

Tuy chỉ là một vuông vải, nhưng quốc kỳ thật là một tiêu biểu thiêng liêng nhất của tổ quốc, nó đã chứng kiến biết bao hưng vong và dưới bóng cờ oai hùng ấy ; biết bao chiến sĩ đã ngã gục trên bãi chiến trường, hy sinh xương máu để bảo vệ giang sơn.

Là Hướng Đạo Sinh : chúng ta có bổn phận noi gương các chiến sĩ bằng cách kính trọng và sẵn sàng bảo vệ quốc kỳ.

Em sẽ có dịp thấy quốc kỳ luôn luôn tung bay phấp phới trên các trại Hướng Đạo, hay được treo ở chỗ danh dự nhất nơi Đoàn quân,

Trong các buổi lễ thượng , hạ kỳ, em hãy nghiêm chỉnh chào cờ với tất cả lòng thành kính mà em đặt nơi Tổ Quốc

Trung thành với Tổ Quốc.

Nước chúng ta có một dĩ vãng lịch sử vẻ vang oanh liệt.

Là những con dân đang thừa hưởng công nghiệp vĩ đại của các bậc tiền nhân, chúng ta cảm thấy hãnh diện được làm con dân nước Việt, không những lúc nước nhà đang cường thịnh, mà lại phải thiết tha hơn nữa khi quốc gia lâm nguy.

Xưa kia ông cha chúng ta đã phải khổ công lập quốc để rồi truyền lại cho chúng ta ngày nay. Chúng ta có bổn phận tiếp tục công cuộc bồi đắp giang san sao cho ngày thêm hưng thịnh để rồi sau nầy cũng có thể truyền lại cho hậu thế.

Muốn vậy, chung ta không thể ngồi một chỗ mà la hét om sòm và tưởng rằng làm như vậy là yêu nước và làm cho nước trở nên hùng mạnh rồi.

Hướng Đạo Sinh trung thành với Tổ quốc bằng cách đem hết tâm trí và nghị lực để phục vụ xứ sở, tùy theo khả năng của mỗi người, và bằng cách luôn luôn làm cho mình tiến bộ về mọi phương diện . học hành, tập nghề và làm việc.

Và chúng ta cũng đừng lầm tưởng rằng : để tỏ lòng trung thành với Tổ quốc, chúng ta buộc phải căm thù hay khinh rẻ các quốc gia dân tộc khác.

PHẦN THỰC HÀNH

a) Biết vẽ đúng cách huy hiệu Hướng Đạo Việt Nam (trang 45) và dùng để trang hoàng cuốn sổ tay của mình.

b) Khéo tay :

1. Tự mình thực hiện lấy những công việc vặt như gói đồ, đính khuy, ủi quần áo, tự dọn dẹp lấy giường chiếu mình nằm ; đánh giầy :

2. Tự làm được một vật hữu dụng theo khả năng của mình

c) Được cha mẹ (hay người giám hộ) công nhận đã có sự tiến bộ kể từ ngày gia nhập Đoàn.

PHẦN TÔN GIÁO

Trung thành với Tôn giáo co nghĩa là làm tròn bổn phận đối với đạo giáo của mình.

Khi mới sáng lập phong trào Hướng Đạo cũng như sau này, BP hằng nhấn mạnh rằng : « Những ai không nhận sự hiện hữu của Thượng Đế (Tạo Hóa) thì không thể là Hướng Đạo Sinh được. »

Nếu em có một tôn giáo rỏ rệt như Ki-Tô, Phật, Ấn Độ hay Cao Đài Giáo v.v... em phải luôn luôn tuân hành những luật lệ mà tôn giáo đòi hỏi nơi em.

Nếu em chưa thuộc hẳn về một tôn giáo nào, em sẽ được hướng dẫn để tiếp súc với các tư tưởng tôn giáo do những cuộc cầu nguyện trong các buổi họp Đoàn và do các cuộc Họp Tinh Thần.

Nói tóm lại, làm tròn nhiệm vụ đối với Tôn giáo của mình không có gì khó khăn và vượt quá khả năng của Hướng Đạo Sinh. Chúng ta hãy :

— Tôn kính và phụng sự Tôn giáo.

— Yêu thương và phục vụ tha nhân.

Phần IV

- *TUYÊN HỨA*
- *BUỔI TĨNH TÂM*
- *LỄ TUYÊN HỨA*

TUYÊN HỨA HƯỚNG ĐẠO

Sau một thời gian gia nhập đoàn và khi đã tỏ ra có sự cố gắng bằng cách qua được các phần chuyên môn nói trên cũng như đã được sự hài lòng của cha mẹ và các Trưởng, vấn đề chấp nhận cho em tuyên hứa được Đoàn Trưởng và Đội Trưởng của em đặt ra trong một buổi Hội Đồng Minh Nghĩa.

Mục đích của Hội Đồng Minh Nghĩa là để thảo luận và giải quyết các trường hợp có liên kết đến tinh thần và sự tiến triển của đoàn.

Các Trưởng sẽ cùng nhau bày tỏ nhận xét về em, Ví dụ có anh sẽ nói : Kỳ họp-Đoàn vừa qua em đã làm được một cách đúng mức hầu hết các nút dây trong chương trình. Anh khác nói đã trông thấy em đánh dấu (vết) đường một cách trúng ; hoặc một lần nọ giữa trời mưa tầm tã, em không quản ngại ra khỏi nhà để đến họp Đoàn đúng giờ.

Và Đoàn Trưởng kết luận : Em... đã tỏ ra thâu đáo những điều chúng ta trông đợi nơi em ; em ấy đã tỏ ra mình là một người bạn tốt và vui tính, tôi nghĩ chúng ta có thể tin tưởng nơi em ấy và sẵn sàng chấp nhận cho em tuyên hứa.

Tin này sẽ được loan báo cho cả đoàn biết và chắc mọi người đều hoan hỉ, nhất là đội em, vì trong đội sẽ có thêm một Hướng Đạo Sinh chính thức nữa.

Và ngày vui mừng ấy sắp tới !

BUỔI TĨNH TÂM

Để chuẩn bị tinh thần cho em tuyên hứa, Đoàn Trưởng sẽ tổ chức một cuộc tĩnh tâm, Đây là một buổi họp cởi mở giữa em, Đoàn Trưởng, cha Tuyên Úy (hay thầy cố vấn giáo lý), các trưởng trong Đoàn và một số Hướng Đạo Sinh đã tuyên hứa, thường thường là các Đội Trưởng và Đội Phó.

Buổi tĩnh tâm được tổ chức vào tối hôm trước sau khi lửa trại bế mạc. Trong buổi tĩnh tâm này Đoàn Trưởng sẽ hướng dẫn các em kiểm điểm lại sự hiểu biết của em về Phong trào Hướng Đạo từ ngày em gia nhập đoàn, và nhất là về ý chí quyết định con đường Hướng Đạo. Mọi thắc mắc hay hoài nghi (nếu có) về một vài điểm nào đó của em sẽ được các Trưởng hiện diện lần lượt giải thích cho em trong bầu không khí tín nhiệm và thân hữu. Ngoài ra, như em đã biết một mình em không thể nào nhìn thấy rõ những ưu hay khuyết điểm của chính em. Do đó, nhân cơ hội này, Trưởng sẽ thân ái nêu ra với em và giúp em tìm một đường lối thích hợp để hoặc dẹp bỏ, hoặc cố gắng tiếp tục thực hiện để xứng danh là một Hướng Đạo Sinh tốt.

Buổi tĩnh tâm chìm dần theo ánh lửa đêm... Lời khuyên giải của các Trưởng mỗi lúc một thưa để cho tâm hồn em thảnh thơi suy nghĩ, ngây ngất trong lý tưởng cao đẹp, trong tình huynh đệ thắm thiết của nhóm người cùng chung một ý chí cùng chọn một lời nguyền...

LỄ TUYÊN HỨA

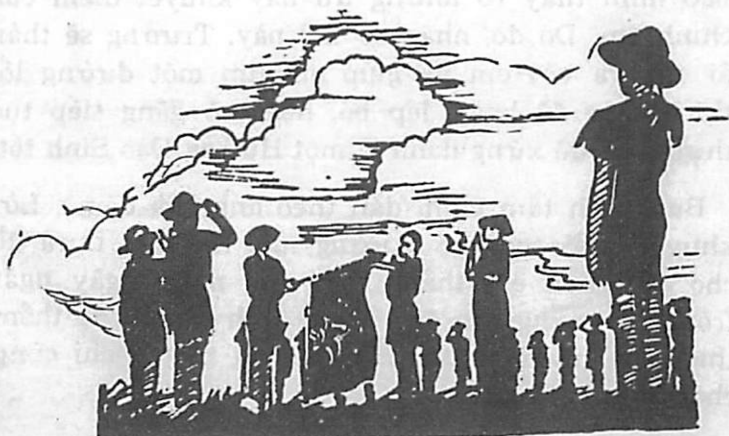
Lễ tuyên hứa Hướng Đạo luôn luôn được tổ chức vào buổi sáng khi người và vật cùng đang tươi tỉnh và tràn đầy hăng hái đón mừng một ngày mới.

Buổi lễ này tuy đơn giản nhưng không kém phần trang nghiêm và đầy ý nghĩa.

Cả Đoàn và cha mẹ em đều sẽ có mặt trong buổi lễ chứng kiến giờ phút long trọng trong đời sống Hướng Đạo của em.

Đoàn được tập họp theo hình chữ U, Đoàn trưởng, cha Tuyên Úy (hay thầy cố vấn giáo lý) và các Phó Đoàn đứng ở phía mở rộng, quay vào mặt Đoàn. Đứng sau nữa là cha mẹ và các bạn hữu của em.

Sau mấy lời khai mạc thuật lại những nhận xét về sự cố gắng cũng như thành tích mà em đã thâu

hoạch được kể từ ngày gia nhập Đoàn. Đoàn trưởng muốn công khai xác định ý chí của em tự mình muốn tuyên hứa Hướng Đạo (vì không ai kể cả cha mẹ em nữa có quyền bắt em phải tuyên hứa nếu em không muốn).

Đoàn trưởng gọi tên em và anh Đội trưởng dẫn em ra giữa vòng họp sau đó anh lùi lại một bước đứng sau em để chứng kiến em tuyên hứa Hướng Đạo.

Chi tiết nghi lễ tuyên hứa Hướng Đạo được thay đổi chút ít tùy theo điều kiện và hoàn cảnh của mỗi quốc gia hội viên.

Sau đây là một kiểu đối thoại dựa theo những lời BP đã viết trong cuốn *HƯỚNG ĐẠO* CHO TRẺ EM (câu chuyện quanh lửa trại, số 3).

— *Đoàn Trưởng* : Em X..., em có biết danh dự là gì không ?

— *Đoàn sinh mới* : Thưa có !

— *Đ.T.* : Em co lấy danh dự mà hứa Trung Thành với Tôn giáo. (X), Tổ quốc ; giúp ích mọi người và tuân theo Luật Hướng Đạo không ?

(X) Có thể thay chữ này bằng lối xưng hô thích hợp với tôn giáo của *Đ.S.M.).*

— *ĐSM* : Thưa có !

— *Đ.T.* : Tin ở lòng thành thực của em, em hãy tuyên hứa.

(Đoàn trưởng dứt lời, Đ.S.M. tiến về cha T.U. hay thày cố vấn giáo lý để lĩnh phép lành theo lễ nghi tôn giáo của mình rồi ra phía quốc kỳ để tuyên hứa. Khi Đ.S.M. tuyên hứa, cả Đoàn chào cho đến khi Đ.S.M. dứt lời. Sau đó Đ.S.M. trở về vị trí cũ)

— Đ.T. : (Tiến ra chỗ Đoàn Sinh Mới, lấy huy hiệu Hướng Đạo gài vào túi áo Đ.S.M. và nói) : Tôi tin chắc rằng em sẽ giữ lời đã hứa. Kể từ nay em đã chính thức gia nhập gia đình Hướng Đạo, một gia đình rộng lớn trên bốn bể năm châu. (Nói xong Đoàn Trưởng giơ tay ra bắt và chào Hướng Đạo Tân Sinh. Nếu cha mẹ em cũng có mặt trong buổi lễ (tại sao không ?), Đoàn Trưởng sẽ mời cha hay mẹ em ra trao khăn quàng cho em. Cử chỉ này có tác dụng nhắc nhở rằng việc giáo dục Hướng Đạo là nhiệm vụ chung của gia đình và Phong trào Hướng Đạo, chứ không riêng gì của Đoàn Trưởng)

Tiếp đó các Phó Đoàn lần lượt đến trao mũ gậy Hướng Đạo và khen ngợi.

Sau cùng anh Đội trưởng của em cũng tiến lên gắn tua Đội cho em.

Rồi Đoàn Trưởng lại tiến ra giắt em quay lại phía cả Đoàn để long trọng giới thiệu em.

Đ.T. : Các Đoàn sinh ! Tôi thân ái giới thiệu cùng các em, em X... Đội sinh Y. đã chính thức gia nhập gia đình Hướng Đạo của chúng ta kể từ hôm nay !

Lời giới thiệu của Đoàn Trưởng vừa dứt, anh Đoàn Phó hô chào và cả Đoàn cùng chào em (lẽ dĩ nhiên em cũng phải chào lại).

Sau đó Đội Trưởng đưa em về chỗ. Và buổi lễ tuyên hứa Hướng Đạo thường được chấm dứt bằng một bài ca để cổ võ sự bền chí trong tinh thần và tình huynh đệ Hướng Đạo như bài : *Nối Dây Liên Đoàn, Bài Ca Tuyên Hứa.*

Sau lệnh giải tán, các bạn của em trong Đoàn sẽ đổ xô đến để bắt tay chào mừng, khen ngợi và khuyến khích em, người bạn mới và chính thức của họ.

Kể từ ngày tuyên hứa, em đã được quyền xử dụng lối chào và bắt tay của Hướng Đạo.

Giờ đây em đã trở thành một Hướng Đạo Sinh, một người sống cho lý tưởng cao cả, sống làm người và quyết gắng noi theo vết tiền nhân để góp phần hữu hiệu trong cuộc xây dựng xứ sở và giúp ích đồng bào.

TIẾN TỚI

Theo tên của cuốn sách này, chặng đường em vừa đi qua chỉ là Bước Đầu.

Giờ đây em là một Hướng Đạo Tân Sinh, nghĩa là một người hãy còn thiếu nhiều kinh nghiệm : chưa biết cắm trại, theo vết đường, cứu thương v.v...

Nói tóm lại, em còn cần phải học nhiều điều và khám phá ra những hoa thơm cỏ lạ mọc rải rác trên đường Hướng Đạo.

Chặng đường em đang đi hãy còn dài và chắc chắn sẽ còn nhiều đoạn khá gay go. Nhưng với ý chí muốn trở thành một Hướng Đạo Sinh tốt và, nhờ sự hướng dẫn của Đoàn trưởng, sự giúp sức của Đội trưởng và của anh em trong Đoàn, thế nào em cũng vượt được những đoạn khó khăn ấy và sẽ thành công trong giai đoạn để trở thành một :

HƯỚNG ĐẠO SINH HẠNG NHÌ

QUỐC-CA

Hành khúc

Này công dân ơi. Quốc gia đến ngày giải
phóng Đồng lòng cùng đi hy sinh tiếc gì thân sống Vì
tương lai quốc dân, cùng xông pha khói tên, làm sao cho núi sông từ
nay luôn vững bền Dù cho thây phơi trên gươm giáo thù
nước lấy máu đào đem báo Nòi giống lúc biến phải
cần giải nguy Người công dân luôn vững bền tâm trí. Hùng
tráng quyết chiến đấu làm cho khắp nơi. vang tiếng người nước Nam cho đến
muôn đời Công dân ơi! Mau hiến thân dưới cờ Công dân
ơi! Mau làm cho cõi bờ thoát cơn tàn phá. Vẻ
vang nòi giống Xứng danh nghìn năm giòng giống Lạc Hồng

HỘI CA

Nâng cao lá cờ Hướng
Đạo nhuộm oai hùng sáng ngời Ta cùng đi cùng xây đời mới. Vui tươi hát
ca đi trên con đường la Chúng ta nguyện thắng tiến xông pha Anh em
ơi! Rèn cánh tay sẵn sàng Anh em ơi Rèn trái tim vững
vàng Tiếng kêu gọi xin ai chớ quên! Anh em ơi! Kìa nước
non đang chờ! Anh em ơi! Đại nghĩa luôn tôn thờ, Chúng ta
nguyện kiên tâm tiến lên Hướng Đạo Việt Nam đuốc thiêng soi
đường Hướng Đạo Việt Nam khó khăn coi thường Luôn
luôn ta bền gan Rèn tâm hồn trong sáng. Dâng cho nước non nhà muôn
người điểm tô cho xã hội rạng ngời Chung ta một lời